

stadig fremhævet, at vort Forslag ikke vil blive billigere end den højtærede Ministers. Det er naturligvis ikke saa let at sige, hvad vort Forslag i det hele vil komme til at koste. Men for mig er der ikke nogen Tvivl om, at det i hvert Tilfælde kun vil blive en Brøkdæl, jeg antager ikke en Gang $\frac{1}{3}$, af, hvad Ministerens Forslag vil koste. Man har tidligere her i Tinget været ret nøjeregnende, naar der var Tale om at oprette nye Embedsstillinger, og jeg synes derfor, det ikke kunde være nogen Skade til, at man gaar dette Lovforslag grundigt efter i Sømmene. Der kunde ikke ske nogen Skade ved at vedtage vort Ændringsforslag, som er af rent midlertidig Karakter. Man kunde da gøre Erfaringer i de 3 Aar, og skulde det da vise sig uheldigt at fortsætte med den Ordning, som vort Ændringsforslag frembyder, nu vel, saa kan der være Anledning til at komme tilbage til det Lovforslag, som den højtærede Minister her har fremsat.

Den højtærede Minister udtalte, at det vilde have sine Vanskeligheder at fastsætte, hvad der skulde betales for den enkelte Forretning, og hvor meget disse bygningskyndige i det hele skulde have for deres Arbejde. Dette kan jeg dog ikke erkende. Ved Afløsningssynet vil det være let at bestemme, hvad der skal ydes i Betaling; med Hensyn til de Erklæringer, der skal afgives, vil det ikke være vanskeligt at fastsætte et Kontorholdsvederlag for det Kontorarbejde, de adspurgte faar. Det er ogsaa rigtigt, hvad det ærede Medlem fra Verninge (Moltesen), som sidst talte, sagde, at selv om vi faar de foreslaaede Konsulenter, skal de ogsaa undertiden have Medhjælp, naar der er Tale om Nybygninger og større Restaureringsarbejder. Det staar der udtrykkeligt i Motiveringen fra det Udvalg, der har udarbejdet Lovforslaget.

Saa er der endelig Spørgsmaalet om Optagelsen af Protokoller, som det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) berørte, jeg tror ikke, den højtærede Minister nævnedet det. Der er det jo Mening, at der skal betales 30 Kr. for hver enkelt Præstegaard foruden de 25,000 Kr., og de Penge skal betales af Lønningsfonden. Der er altsaa ikke noget i Vejen for, at de Penge ogsaa vil kunne betales, hvis vort Ændringsforslag vedtages, og det er noget, som ikke kommer de 25,000 Kr. ved, som Konsulenterne vil komme til at koste, og som altsaa heller ikke bør reg-

nes med ved den Udgift, der vil medgaa, hvis vort Ændringsforslag vedtages.

Den højtærede Minister var utilfreds med den Stilling, han efter vort Forslag fik, idet han mente, at Stiftsøvrigheden fik en alt for stor Myndighed med Hensyn til den Godtgørelse, de bygningskyndige rundt omkring i Stifterne skulde have. Men vi maa huske, at det er dog Stiftsøvrighederne, der administrerer Stifts-Midlerne, derfor tror jeg, at de vil tage de største økonomiske Hensyn, naar de skal fastsætte eller vedtage, hvad der skal ydes for det Arbejde, der her er Tale om. At det skulde være noget, der var ydmygende for Rigsdagen, at Stiftsøvrigheden bestemmer dette Vederlag, og at Rigsdagen saa kun har at bevilge det, kan jeg aldeles ikke erkende. Der er dog en hel Del Tilfælde, hvor man rent administrativt bestemmer, hvor meget der skal ydes for et Arbejde, og hvor saa Rigsdagen bagefter bevilger disse Beløb.

Jeg skal slutte med at udtale som før, at jeg meget vil anbefale, at man stemmer for Mindretallets Ændringsforslag.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Det af et *Mindretal* (Brorsen, Thomas Larsen, Moltesen og Slebsager) stillede Ændringsforslag om en ændret Affattelse af Lovforslaget (se Tillæg B. Sp. 2512)

forkastedes med 43 Stemmer mod 20.

Lovforslaget og dets Overgang til tredie Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Forlængelse af Lov for Færøerne om Forandring i forskellige Skatter og Afgifter.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3824).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredie Behandling sattes til Forhandling under eet.